

1865-05-10 OG 1865-05-19

Afsender
J. C. Jacobsen

Modtager
Carl Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Bruxelles, Paris

Arkivplacering:
Uden FA nummer. Kasse F 3,1

Emneord:
Rejsebrev, Stammen, død, døden,
rejsebrev

Dokumentindhold

To breve skrevet henholdsvis i Bruxelles og Paris afsendt i samme kuvert. J. C. Jacobsen udtrykker igen sin bekymring for Carls stammen og kommer med bud på, hvorfor Carl stammer. Brevene rummer en voldsom kritik af Carls hele væsen!

Transskription

Bryssel d 10 Mai 1865. Aften.

Kjære Carl!

Jeg blev meget glad, da jeg for lidt siden, paa Posthuset, modtog Dit og din Moders og Kogsbølles Breve og deraf saae, at din Moder har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til derhjemme. Ligesom jeg kom ud fra Posthuset, begyndte et Tordenveir at trække op og store Regndraaber at falde, saa at jeg maatte tye ind i den nærliggende, prægtige Passage for at læse mine Breve. Da dette var gjort havde Regnen ophørt, saa at jeg kunde slippe hjem, men strax efter kom Uveiret nærmere og drog med stærk Torden og Lynild lige over Byen.- Jeg stod i nogen Tid ved mit aabne Vindue og betragtede dette prægtige Skuespil, der altid fængsler mig; da opstod der hos mig en Tanke, som ogsaa ellers af og til har beskjæftiget mig, men ikke saa levende, som her i Aften i mit eensomme Kammer, den Tanke: "Hvad, om en Lynstraale nu ramte mig, eller en brat Død paa anden Maade blev mig tilskikket, hvorledes skulde det da gaae mine Kjære i Hjemmet?" - Jeg burde vistnok tidligere have tænkt alvorligt over et saadant Tilfælde og truffet skriftlige Dispositioner derfor, men det har jeg ikke gjort, fordi - jeg ikke har syntes at det endnu var Tid dertil, - man er altid saa tillidsfuld i det Kapitel, indtil man bliver døds syg - men saa kunde det let blive for silde.- Jeg vil derfor nu gjøre Alvor deraf, dog ikke i Aften, thi hverken er der Tid dertil, ei heller lader Sligt sig behandle paa staaende Fod, uden Overveielse.- Jeg vil altsaa i et senere Brev komme tilbage paa denne Gjenstand, men opfordre Dig til midlertidigt selv at tænke over denne Gjenstand og overveie hvad du burde gjøre og hvad Du synes, der iøvrigt burde foretages i det Tilfælde, at jeg pludselig blev bortkaldt, uden at have efterladt nogen Bestemmelse.- Hermed maa jeg slutte for denne Gang.
God Nat!

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Paris d 19 Mai 1865

Kjære Carl!

Atter igaar havde jeg den Glæde at Dit og din Moders brev (som jeg modtog i Rouen) at see, at hun har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til hjemme.

Det fornøier mig at see, at Alt gaaer rask fremad med Vogelius's Bygning.- Jeg kan godt sætte mig ind i det Generte hos dig ved at skulle modtage en Skaal eller desl. paa mine Vegne men Sagen er ikke saa farlig, naar Du kun sætter dig ind i Situationen, som den er, og ganske _simpelt og naturligt_ svarer derefter, f Ex: at Du takker paa mine Vegne og skal bringe mig hans (Deres) Hilsen, og, at Du er vis paa, at det vilde have glædet mig meget, dersom jeg selv kunde have været dér tilstede. osv Det gjør mig ondt, af dine Ytringer at see, at din Stammen vedblivende tynger paa dig, hvilket i saa mange Henseender virker hæmmende og skadeligt paa din Udvikling.- Der er næppe noget, der saa hyppigt beskjæftiger min Tanke, som denne ulykkelige Stammen og dog kan jeg jo Intet udrette derimod.- Jeg har i den sidste Tid ofte havt Anledning til at anstille Sammenligning imellem din Talen Dansk og min Talen Fransk, som have Meget tilfældes. Det hænder mig jo ofte, at jeg ikke kan huske (altsaa ikke udtale) det Ord jeg vil bruge og jeg føler mig ofte høist forlegen derved, men jeg bestræber mig for ikke at tabe Contenenen og Humeuret derover.- Jeg forsøger at omskrive Sætningen paa forskjellige Maader og dersom dette heller ikke vil gaae, tager jeg Sagen fra den lystige Side og undskylder mig med at jeg kun har læst men ikke talt Fransk indtil nu, etc - Grunden til Din Stammen troer jeg ligger i en vis _Uro_ i Dit Væsen som, selv naar Du ikke stammer, ofte har Characteren af en aandeløs Hast, dernæst lider du af en høi Grad af Mangel paa Sands for skjøn Form

i din hele Optræden og deriblandt ogsaa paa en Sands for smuk Taleform. Disse Mangler maa Du først og fremmest søge at afhjælpe! Hvorledes gaaer det med dine ridderlige Øvelser for Lørup? - jeg vil haabe, at Du driver dem con amore! Det var i Sandhed en Skam, dersom Leila ikke skulde kunde animere Dig dertil.- Jeg længes formelig efter det kjære Dyr. Giv hende et Par Stykker Sukker fra mig.-

Jeg seer at Bloch allerede er kommen hjem og at din Moder har talt med ham, ved hvilken Leilighed han har ytret Ønske om at tale med mig.- Jeg vil derfor skrive et lille Brev til ham, som jeg lægger indeni dette og som du kan læse først og derefter lægge i Convolut og egenhændig overbringe ham, for at jeg kan faae hans Tanker mundtligt, dersom han - som rimeligt -ikke hører til de Skrivelystne. Du skal derfor ikke aflevere Brevet, før du træffer ham personligt.- Jeg haaber at han ikke har tabt Lysten til at udføre Billederne til Chr IV Bedekammer skjøndt de jo ere af temmelig smaae Dimensioner, men saa udgjør den hele Cyklus af over 20 Billeder paa den anden Side en saa betydelig Opgave og giver Kunstneren en saa rig Leilighed til at udvikle sin Kompositions Evne at jeg dog maa troe, at dette Foretagende vil tiltale ham. I hvert Fald har han lovet mig eet Billede af denne Cyklus og dette Løfte forlanger jeg opfyldt. Han angav - foreløbigt - Prisen derfor til 500 Rdl, hvortil jeg svarede, at jeg var belavet paa en noget høiere Priis.- Hvis han gaaer ind paa Foretagendet, er jeg fra min Side villig til at modtage og betale omtrent 4 Billeder aarlig, uden at han dog skal være forpligtet til at udføre dette Tal aarligt. I Tilfælde af min Død forinden den hele Cyklus er fuldført maa jeg overlade til din Moder og dig og Eders Raadgivere at gjøre, hvad der synes

Eder rigtigst; men de for det løbende Aar bestilte Malerier (indtil 4) maa naturligviis betragtes som hørende til en sluttet Contract.-- I dette Øieblik blev jeg behageligt overrasket med et Besøg af vor Ven: Gjede, som jeg troede var reist fra Paris, men han bliver her til denne Maanedes Udgang og derpaa gaaer til Lyon og Marseille. Jeg haaber at see ham flittigt i den Tid vi ere sammen i Paris. Han klager over, at det er saa vanskeligt at faae Franskmændene til at indlade sig i længere Samtaler med Fremmede.- Jeg har allerede selv gjort den samme Bemærkning men troede, at det laae i, at de kjedede sig ved at føre en Samtale med En, som ikke er Sproget mægtigt.-Under saadanne Omstændigheder kan det blive et tarveligt Udbytte nok hvad Sprogfærdighed angaar, som jeg kan vente af denne Reise, dersom jeg ikke formelig gaaer i Skole og antager en Lærer. Det vil blive noget kjedeligt, men det faaer ikke at hjælpe.- Jeg hører at din forrige Lærer, Haxthausen, er ansat ved Gesandtskabet her; jeg vil dog med det første besøge ham og tale med ham derom. Han kjender dog sandsynligviis noget til Sprogmeneskene her.-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Jeg faaer ikke Tid til at skrive til Kogsbølle eller Rulff dennegang. Vil Du derfor sige til Kogsbølle, at naar han har faaet Generatouren sat i Gang, maa han underrette Adjunct Carøe derom og tilbyde ham at at ledsage ham hen at tage den i Øiesyn. Her anvendes den meget.- Til Rulff maa Du sige, at hvis det ikke har Hast med at indgive Andragende til Veivæsenet om Rabatten langs den forrige Jernbane, maa han helst lade det være til han har causeret med mig.- Skal den indgives strax, maa den principielt gaae ud paa, at jeg faaer Skraaningen med, ned til Jernbanegrøften, og subsidiert at jeg kun faaer den horizontale Rabat som hidtil.- Hils Friends venligst fra mig.- Saa og dine unge Venner. Stræb at Vind deres Hjerter, som Du holder af, ved Smaaopmærksomheder, osv, kort ved at vise dig elskværdig mod dem -
Lev vel!
Din hengivne J. C. Jacobsen

[Kuvert]
À monsieur Charles Jacobsen, etudiant
Carlsberg
Copenhague
Brolæggerstræde N° 5
[tilføjet med blyant] Bryssel 10/5 65

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

10/5 1865
19/5
Jævn Carl!
Brevet p. 10 Mai 1865. Affen.

Jeg blev meget glad, da jeg saa lidt siden, saa Postbrevet, med den
del af din Moder og Kagebøllens brev og saa saa, at din Moder
saa det godt og at det især sigt, pleaser vel lidt Hoffmanns og Lippens
jeg kom ind for Postbrevet, begjæret at endrings at handle og og saa
Kagebøllens at færd, saa at jeg maatte sige ind i den uendelige,
gængelige Postbrev for at lade min brev. Da dette mere gjæves
Jævn Hoffmann og saa, saa at jeg kunde sige saa, men som
af den anden uanset uanset og drag ind i den anden og Lippens
lige saa Lippens. - Jeg saa. uanset ind med ind aaben Hvidt og
beholdt den gængelige Postbrev, der altid fængtes mig; da og saa
der for mig en Cauter, saa og saa alle os og lit for det sigt
mig, men ikke for Lippens, saa for i Affen i mit samfund Lippens
den Cauter: "Jævn, en en Hoffmanns en maatte mig, eller en borte,
det saa anden Cauter blev mig Lippens, Jævn Lippens for det at
da saa min Jævn. Hoffmann. - Jeg kunde uanset Lippens
saa kunde almindelig en at færdigt Cauter og Lippens Hoffmann
Lippens Hoffmann Hoffmann, men det for mig ikke gjæves, færdi - jeg ikke
for sigt det at anden med ind borte, - men er altid saa Lippens
i det sigt, ind det med Lippens Hoffmann - men saa kunde det Lippens
blive for færdi. - Jeg mit Hoffmann min Jævn alle Hoffmann, der ikke i Affen,
for Hoffmann er det ind borte, uanset Lippens Hoffmann Hoffmann
saa Hoffmann det, inden Hoffmann. - Jeg mit alle i et Hoffmann
den Hoffmann tilbage saa Hoffmann Hoffmann, men og færdi sig Lippens
ind Hoffmann færdi at Lippens Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann
da kunde Jævn og Jævn den Hoffmann, der Hoffmann Hoffmann Hoffmann i det
Cauter, at jeg Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann
uanset Hoffmann Hoffmann. - Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann Hoffmann
God Nat!

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Den fule Ophæderen og den blødt og fæne var godt for en
funtt Catechismus. - Deres Maagles er en den først og sammesteds
jeg at affjæle! - Jaarladi gaars til med den midterlige fælle
for Lovens? - Jeg vil fæke, at du drives den en anore! det
nær i Catecheten i Nam, derom seita ikke fælle kunde animeren din
indtil. - Jeg længe fæmalt og fæle til Gode sig. - Gode fæde at
jeg sigtens luktet for mig. -

Jeg fæe at Blødt allrødt og Sammen fæe og at den Maden
fæe lukt med Jam, med fælle den sigt Jam fæe gæltet fæle en
at kala med mig. - Jeg vil drøfse fæe at lilla lere til fæe, fæe
jeg længe inden i lilla og fæe den den lilla fæle og drøfse længe
i Catechet og egne fæle anore fæe fæe, fæe at jeg kan fæe
fæe Catechet minstet, drøfse fæe - fæe minalt - lilla fæe
til de Minalt fæe. Den sigt drøfse lilla fæle anore fæe, fæe den
drøfse fæe fæe fæe. - Jeg fæe, at den lilla fæe lilla fæe
til at fæe fæe fæe, til Chr IV Catechet fæe fæe den en af
fæe fæe fæe fæe, fæe fæe den fæe fæe af anore
20 lilla den den anden lilla en fæe fæe fæe fæe
fæe fæe en fæe sig sigt lilla til at fæe fæe fæe fæe fæe
at jeg sig fæe fæe, at lilla fæe fæe til lilla fæe. I fæe
lilla fæe fæe fæe lilla af fæe fæe og lilla
lilla fæe fæe sig sigt. - fæe fæe - fæe fæe - fæe fæe
til 500 m. fæe sig sigt, at jeg fæe fæe en fæe fæe
fæe. - fæe fæe fæe med fæe fæe fæe, at jeg fæe fæe lilla
lilla til at fæe fæe og lilla fæe fæe fæe fæe, inden at
fæe sig sigt fæe fæe fæe til at fæe fæe fæe fæe. I fæe
af fæe fæe fæe den fæe fæe fæe fæe fæe fæe fæe fæe
til den Maden og sig og fæe fæe fæe at fæe fæe fæe fæe

Tarvis p. 19. Marts 1863.

Kjære Carl!

(som jeg modtog i Rom)

Altid igvord sandt jeg den Glæde af Dit og din Moderens Brev
at se, at du var det godt og at alt iøvrigt plejede med det fremme
Det forvinder mig at se, at alt gaar godt fremad med Valerius's
Læring. - Jeg har godt fælt mig ind i det Gæmte for dig
med at skulle modtage en Brev eller det, som minis Brev
som Brev er ikke saa færlig, naar du kun fælt dig ind i det, som
kæmpe, som du er, og gæmte færlig og endeligt, som du droppes og
Jeg: at du kalder som minis Brev og skal berige mig fælt (dual)
Jeg, og, at du er mig som, at det ikke fælt mig meget,
droppes jeg fælt Brev som nu det er det. -

Det gælder mig end, at din Møder at se, at din Møder med
Brev og Læring som dig, fælt i se mange fælt Brev som
nu det og fælt som din Læring. - Det er mig Brev, det
se fælt Brev som min, Carl, som du er i det Brev som
og du som jeg se Brev som du. - Jeg har i den fælt Brev
alle fælt Brev dit at fælt Brev som minis Brev som
Brev som min Brev som, som fælt Brev fælt. Det
fælt mig se ofte, at jeg ikke kan fælt fælt (ikke) det som jeg
mit Brev og jeg fælt mig ofte fælt fælt som, men jeg fælt
mig som ikke at fælt Brev som fælt Brev. - Jeg fælt
at minis Brev som fælt Brev som du og droppes ikke fælt
ikke mit gaer, som jeg Brev som du fælt Brev og mig mig
mit at jeg kun som fælt mig ikke fælt Brev ind i, etc. -
Grundet dit Brev som mig jeg fælt i en mig Brev i det Brev.
Som, fælt mig den Brev som, alle fælt Brev som en fælt Brev
droppes Brev den af en fælt Brev af Møder som fælt som fælt Brev

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Erst nyligt; men de for det sidste Asas bestilte Melarin
smilte Hver naturligt med betragtelse som fremde til en stillet
Eustroch. — I disse spillet blev jeg besyreligt anordnet med et
Løst af mot Alan: Gjorde, som jeg havde for lange fides med mit for
Paris, men som Alans for det samme Maanedt Udgang og dogse gaars til
Lyons og Marseille. Jeg saaber at for som sigtigt i den tid vi var sammen
i Paris. Jeg saaber end, at det er for naturligt at for Louisemanden
til at indlade sig i langens Samtaler med Louisen. — Jeg for atlade
for gjode den samme Samtale med Louisen, at det saa i; at de ligede
sig med at for en Samtale med for, som de at foraget uafgjort. —
Anden for det samme Omskiftede Sam det blinde at naturligt Udflygte med
for foraget for det samme, som jeg den maade af den Udflygte, som
for den jeg de formentlig gaars i Pale og atlagene en haars. Det vil
blinde meget Udflygte, men det saa i; at foraget. — Jeg for at den
for den Longt, Waxhaufus, et auel med foraget, Labet for; jeg med den
med det sidste foraget som og tale med den for den. som for den den
for den ligende meget til foraget, som for den.

Jeg for den tid til at for den til Kagebille eller Ruff druingen.
Det den for den til Kagebille, at naar for den for den for den
for den, men som den indenfor Carve for den Aljunt Inuen og tillig. som
at den som som den den i spidje. Jeg anordnet den meget. —
Til Ruff, men den lige, at den det den for den med at indigen Andraget
til for den an Labellen laust den for den for den, men som for den
lade det naar til den for den for den med mig. — Det den indigen for den,
men den for den alle gaars til for den, at jeg laas for den med, med
til for den for den, og for den at jeg for den den for den til Labet
for den for den. — Jeg for den med mig. — Det den indigen for den,
men den for den. Med at den den for den, som den for den af, med
for den for den, for den, med at den den for den med den. —
Len mal! Din for den J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

